

10.

číslo

XVIII. ročník

ZUŠkoviny

Měsíčník Základní umělecké školy F. A. Šporka, Jaroměř

vychází 3. června 2024 s pozváním na ZUŠ OPEN
a také na zmrzlinu s panem ředitelem

**ZUŠ
OPEN**

2024
zusopen.cz

POZVÁNKA

**DĚTI ŽIJÍ
UMĚNÍM**

VIII. ročník celostátního
festivalu základních
uměleckých škol
ve veřejném prostoru

NADAČNÍ FOND
Magdaleny
KOŽENÉ

„Otevřete si okna“

Koncert **BRASS ORCHESTRA** před domem
s pečovatelskou službou, spojený
s happeningem všech zúčastněných na téma
"Hoši, děkujem!", jako poděkováním
a gratulací všem jubilujícím skladatelům

k **ROKU ČESKÉ HUDBY.**

Všichni žáci ZUŠky dostanou poukázku na
jednu malou zmrzlinu
„U Machů“

7. 6. 2024 v 16:00

Na Zavadilce, před domem
s pečovatelskou službou

Pod záštitou ministra kultury Mgr. Martina Baxy, ministra školství doc. PhDr. Mikuláše Beka, Ph.D. a hejtmana Královéhradeckého kraje Mgr. Martina Červíčka.

za podpory

za regionální
podpory

ve spolupráci

hlavní mediální partneři

Co je to ZUŠ Open?

Dny oslav sdílené radosti a respektu k unikátnímu systému základního uměleckého vzdělávání. Zviditelnění systému ZUŠ jako moderního způsobu vzdělávání, práce a úspěchů škol na celostátní úrovni i v rámci regionů, posílení jeho respektu a komunikace směrem k veřejnosti. Úkolem je posílit potenciál činnosti ZUŠek v rámci sociálního přesahu a výchovy mladé generace ke společenské odpovědnosti na celostátní úrovni.

[ZUŠ OPEN \(zusopen.cz\)](https://zusopen.cz)

Z notesu pana ředitele

Tak nevím, jestli to moje velké těšení se na prázdniny nemá za vinu, že závěr školního roku je tu tak rychle. A to předposlední i poslední stránka v mém notesu jsou zaplněny do posledního místečka. Stále mám živé vzpomínky na krásné absolventské večery, s lehkým dojetím se vracím ke koncertu ke dni matek a také silně čerpám z radosti z tentokrát rekordního koncertu ke Dni rodiny. O těchto a jiných akcích si můžete přečíst na dalších stránkách ZUŠkovin a také nezapomeňte mrknout do fotogalerie na nové fotky. Kromě té spousty akcí mě ještě jedna zůstává hluboko nejen v mysli, ale také v srdci. Tou byl komponovaný pořad k Roku české hudby s názvem „Od malička...“ A obrovskou radost mám z kytaristy Matyáše Zíky za třídy paní učitelky Hany Medkové, který se v dalekém Mostu zúčastnil celostátního kola soutěže ZUŠ, kde v nejstarší kategorii v konkurenci čtrnácti nejlepších kytaristů z celé republiky získal úžasné druhé místo.

Prázdniny nás čekají za méně než třicet dní, ale já bych v touze po nich nerad přeskočil, byť jen jedinou minutu. To by byla nenapravitelná škoda. Vždyť je toho kolem nás tolik zajímavého k poučení a nádherného k obdivu a veselého k radování. Věřím, že i naše červnové akce Vám budou pro potěchu. Za všechny Vás zvou na tradiční happening v rámci ZUŠ OPEN „Otevřete si okna aneb „Hoši, děkujeme!“ (aneb s ředitelem na zmrzlinu). Pozvánku najdete na úvodní straně ZUŠkovin a přehled všech červnových akcí na stránkách školy. Také držíme palce dramatikům, kteří postoupili až do celostátního kola soutěžní přehlídky LDO ZUŠ a v červnu pojedou do Brna. Pojďme si s radostí, v touze po poznávání všeho nového a s nadšením do práce prožít každý den - nejen v posledním měsíci školního roku.

Pevně zdraví, dostatek sil do závěrečné rovinky a parádní prázdniny Vám přeje Váš Vlastimil Kovář

„Od malička...“ celoškolsní komponovaný pořad k Roku české hudby v Městském divadle v Jaroměři

„Od malička“ v Roce české hudby

V pátek 3. května 2024 se v Městském divadle v Jaroměři konal komponovaný hudební pořad žáků a učitelů ZUŠ F. A. Šporka k připomenutí Roku české hudby s názvem „Od malička...“. Děti z literárně dramatického oboru přivítaly v kolíbce malou Rozárku, které maminka Míša zpívala ukolébavku. Vystřídali je žáci hudební nauky a následovaly pěvecký sbor a hudební soubory se svými učiteli. Vše probíhalo jako na hodinách a zkouškách, neformálně a vtipně. Pořad byl žánrově velmi pestrý, tak jak nás hudba provází životem. Slyšeli jsme úryvky ze Smetanovy Vltavy a téma z Dvořákovy Novosvětské v podání souboru Musica Sporcka, písničku Dezertér zahráli a zapívali žáci Miloše Dvořáčka, kapela SUDY spustila Zimní královnu od skupiny Arakain či Nepatrný ztráty od skupiny Jamaron. Skladby Strain či Smell Of The Spring zazněly v podání Blue Skies Jazzy Band Petra Slezáka. Na samotném konci zahrál Brass Orchestra skladbu „Sly panenky silnicí“ od Emila Štolce a „Škoda lásky“ Karla Vacka. V závěru Šimon nenechal svého dědečka dohrát jeho sólo „Zelení hájové“, a šli si povídat, jak to bylo s výukou hry na trubku za jeho mládí. Bylo to opravdu moc krásné.

-ALV-

Bylo – Nebylo

Z výtvarky: Kreslení v ZOO, návštěva galerie a absolventský podvečer

Předprázdninové, pro nás květnové, výlety za uměním odezněly. Naši výtvarníci se na začátku května za slunečného počasí vypravili z Jaroměře do Kutné Hory na výstavu manželů Evy a Jana Švankmajerových. Deštivé počasí a těžká, ocelově šedá obloha přímo nad Kutnou Horou, dávala tušit tajuplnou atmosféru celé výstavy. Originální a zajímavé objekty, obrazy vytvářené kombinovanými technikami, hlasitá videa ve všech místnostech Galerie Středočeského kraje přibližující život a dílo známé manželské dvojice, rudolfínské prostředí kabinetu kuriozit, loutkové divadlo v poněkud nadživotní velikosti, umění přírodních národů nebo knižní ilustrace.

Opravdu se bylo na co dívat. Máte-li chuť a budete-li mít i čas, neváhejte, výstava trvá do 4. srpna. My jsme si po komentované prohlídce vyzkoušeli z náhodně vybraných předmětů vytvořit krátké animace v duchu Jana Švankmajera a věřte, že to dalo práci. Hodinové snažení dvou skupinek žáků se přetavilo do dvou kraťoučkových příběhů, holčičího a klučičího.

Malováním v ZOO jsme si zase zopakovali další z květnových tradic. Na jeden celý den si zajedeme do Dvora Králové, procházíme zahradou s odborníkem (a tatínkem jedné z našich žákyň), panem Mgr. Josefem Hotovým, posloucháme jeho zajímavé vyprávění o zvířatech a zároveň vybíráme stanoviště, kde si rozbalíme svá výtvarná „fidlátka“ (rybářské židličky, čtvrtky, tužky, pastelky, vodovky). Tentokrát jsme vybrali jedno stanoviště ve stínu, u stále pobíhající a neklidné madagaskarské fosy a jedno na slunci, u nehnutě ležících a spokojeně přežvykujících antilop nebo rozvázných tučňáků. Prohlídka Galerie Zdeňka Buriana nesměla chybět.

Na konci května, jak bývá také každoročním zvykem, představili své práce někteří naši absolventi na slavnostním absolventském podvečeru s absolventy hudebníky, především houslisty. Krásný poslech a příjemné pokoukání, ideální kombinace pro všechny smysly (ani ty chuťové nebyly ošizeny). RU

Dopoledne pro mateřské školy

V pondělí 13. května se naše škola začala plnit žáky v neobvyklou hodinu. Rozkaz učitelů zněl jasně: „Sraz v 8.00“. Od 8.30 začal v sále ZUŠ hudební program pro děti z jaroměřských mateřských škol. Po hudebním programu následovaly Pohádky o drakovi v učebně LDO a výtvarné tvoření v učebně VO. Během dopoledne se v naší škole prostřídalo cca 150 malých trpaslíčků, což vneslo zase úplně jiné vzrušení do zaběhnutého chodu školy. Velké díky patří učitelům Janě Kovářové, Kristýně Brzkové, Romanu Horskému, Ivaně Kubičkové, Jarce Holasové, Radce Morávkové a největší díky panu řediteli Vlastimilu Kovářovi. Kamarádi předškoláci, těšíme se, že se s vámi budeme pravidelně potkávat v příštím školním roce jako s našimi novými žáky! Markéta Kočí

Návštěva předškoláků z jaroměřských mateřských škol v koncertním sále a ve výtvarném oboru

Jařinec a Popcorn

Soubor Popcorn se o víkendu 10.- 12.5. účastnil multižánrového festivalu Jařinec, který pořádalo už pátým rokem Kolegium hraběte Šporka. V pátek festival započal u altánku v Jaroměři, kam jsme přišly s věnci z květin, které jsme si cestou vytvořily. V sobotu se festival přesunul na Bastion IV do Josefova, kde jsme už od rána pomáhali. Ale nebyla to jenom dřina, mohli jsme si také zapůjčit zvláštní kola, která se v bastionu nacházela a pěkně se projet po areálu. Naše nejdůležitější práce byla zapisování příchodích lidí a moderování programu. Večer přišla i naše loutkářská chvíle. Zahráli jsme již potřetí naši inscenaci „Hostinec U Tří“. Na festivalu jsme si užili mnoho legrace a odnesli si nové zážitky. Ještě se hrálo jedno představení v neděli a tím se i festival uzavřel.

Zeptala jsem se členů souboru, jestli si myslí, že festival je pro Jaroměř přínosem. Myslím, že určitě nebo alespoň trochu, protože se tu něco dělo. To, jestli se lidé šli nebo nešli na festival podívat je už něco jiného. Ale i takovými akcemi se Jaroměř kulturně oživí. Podle mého názoru je to akce, kde se můžou setkat mladí se zájmem o umění, ale i širší veřejnost. Je tím podporováno umění v Jaroměři. Viki

Popcorn na náměstí

Malý soubor: „Čtyřikrát o drakovi“

Jak jsme hrály „Vlasy“

Na Jařinci byla spousta vystoupení a mezi nimi také dvě rakvičkárny, v sobotu večer mezi koncerty. První hrály rukavicemi soubor Popcorn a jejich vystoupení se jmenovalo Hostinec U Tří. Když a sklidili od diváků velký aplaus a nám, jakožto dalším hrájkám nasadili laťku hodně vysoko. Naše polovina souboru HuŽ! si připravila na stejném paravanu svoje maňásky, a už jsme hledaly zvoneček pro zacinkání na začátek. Těšily jsme se, to jsme ale

netušily, jak nás naše vlastní rekvizita brzo zradí. Naše rakvičkárna s názvem Vlasy začala. Jedna postava vyleze, za ní další, všechno šlape jako na drátkách. Pak ale přijde smůla a do konce vystoupení nás neopustí. Paruka, o kterou se všechny postavy perou nám neustále padala, ačkoliv jsme ji 4x přelepovaly novou oboustrannou izolepou. A když nám ve finále, kdy má přijít smrtka se stejnou parukou na lebce, vlasy opět upadly a nikdo z diváků kvůli tomu nepochopil hlavní vtip naší inscenace, chtělo se nám ty proklaté vlasy zapálit. Ale ačkoliv se tohle vystoupení moc nevydařilo, nám alespoň ukázalo, na co si dát pozor u dalšího představení. Bude ve čtvrtek v rámci Festivalu pouliční tvorby pod náměstím, přijďte. Honza

Koncert rodin

Letošní ročník této tradiční květnové akce věnované rodinám a muzicírování v rodinách, byl co do počtu účastníků jedním

z nejpilnějších, a to i přes naše pochyby, zda vůbec někdo přijde. Devět rodin a sourodiní zaplnilo téměř celý koncertní sál. Atmosféra byla od počátku velmi příjemná a uvolněná – ničím jiným než úspěchem na tomto koncertě nelze končit, ať už se na pódiu stane cokoli. Po rozlosování pořadí, kdy z klobouku tahali čísla nejmladší členové rodin, se mohlo začít. Každá rodina se musela představit a říct, co budou hrát. Odměnou po výkonu jim byl zasloužený potlesk a velká čokoláda. Je příznačné, že číslo jedna si vylosovala sourozenecká dvojice, která se účastnila poprvé. „Duo Falco“ (Sarah a Samuel) nám předneslo čtyřručně na klavír „Píseň gondoly“ Aniko Drabona ve vlastním podání – teskná houpavá melodie postupně zrychlovaná a zpět zpomalená až do rázného závěrečného tónu. Paní učitelka Jarmila Luňáčková si na vystoupení pozvala svou sestru. Janu – dvojice o 20 minut mladší. Společně zazpívaly dvě písničky: „Za Lančotem v poli“ o věrné lásce, studánce, koních, orání – typický obraz českého venkova v lidových písních - a „Ty falešná frajárko“ – rozvernou o neupřímné lásce a dobrém vínku. Kovářovi si připravili dvě barokní písničky doprovázené barokní kytarou, houslemi a violou da gamba. První taškařice o bohatém sedlákovi, co čeká hosty a jeho šikovné, leč líné a věčně ospalé služebné Ance „Kde jsi, pojď sem, Janku“ vyvolala mnohé úsměvy a občas i hlasitý smích. Líbezná melodie písně „O koroptvičce“ zdánlivě navozovala pocit roztomilosti, avšak textem nabádala spíše k zamyšlení nad pomíjivostí života a bezohlednosti lidí vůči přírodě jen pro kratochvíli. Sestry Paluskovy uvedla ta statečnější, Kája, a co zahrájí, již uvedla starší Kristýna. Lidovou píseň „Týnom, tánom“ v aranži Bohuše Herana pro dvě violoncella upravené pro klarinet a violoncello zahrály obě mladé muzikantky s plným nasazením. Vtipně hned poté zahrály píseň „Týnom, tánom“ také Emička Mušáková s maminkou, tentokrát čtyřručně na klavír a tajuplně, až ponuře. Jako další kus si vybraly uklidňující, až uspávací melodickou skladbu americké učitelky klavíru Melody Bober „Večerní plavba“. Poté se na podium nahrnulo pět dětí – Příbylovi a Papíkovi. V nezvyklém obsazení housle, zobcová flétna, klarinet, trubka, kytara a ve vlastní originální aranži zahráli „Tři citrónky“ od hudební skupiny Maxim Turbulence (díky muzikologickému okénku již všichni víme, že šlo o „hudební vtip“) a lidovou píseň „Pod naším okýnkem“ (kde měl pro změnu trumpetista půl vteřiny na to, aby provedl tzv. skordaturu - přeladění), kterou i společně zazpívali. Tomáš Vojtíšek s tatínkem a technickou podporou mladšího brášky, zazpívali a zahráli na kytaru a klavír dvě lidové písničky: „Ovčáci, čtveráci“ a „Běžela ovečka“, obdivuhodný výkon vzhledem k tomu, že vše museli nacvičit pouze ve škole, neboť doma nemají klavír, následovalo klavírní intermezzo neposedného mladého muzikanta, který by doma klavír očividně chtěl. Sestry Vendulka a Elišku Rakovou představila maminka s transparentem v ruce. Děvčata oblečená v bílo černě strakatých

kostýmech zahrála na altovou zobcovou flétnu a violoncello píseň „Dů kravičky, dů“. Následovala další lidová píseň „Maličká su“, doprovázená hlasitým smíchem publika – ze zákulisí za jejich zády totiž vyrazil otec děvčat převlečený za husopasku, v sukni, s culíky a dvěma dřevěnými „husami“ (původně zamýšlel vzít na vozíček mraženou a „spást“ ji po koncertě pečenou), tančil, až se „řásl“. Muzikantky vše ustály a dohrály celou písničku. Maminka nakonec prohlásila, že jsou normální, což jí všichni posluchači zajisté věřili. Posledními účinkujícími

byla paní učitelka Jana Stránská na housle s tatínkem (nejstarším účinkujícím) na klavír, dcerami Alžbětou, která zpívala a malou Toničkou, baletkou a nejmladší účinkující, všichni se na pódiu cítili jako ryba ve vodě. Pokračovali ve folklórním duchu nejprve písní českou Jaroslava Hutky „Ach má milá“, Běťčin jemný zpěv citlivě doprovázel klavír a teskný tón houslí. Následoval profesionální výkon Jany s tatínkem – židovský klezmer „Tanec Bambine“, živelný, a neúnavná tanečnice se tatínkov i vytrhla z náruče a opět skončila na pódiu. Do třetice jsme se podívali až do Ameriky,

konkrétně na Oscara Petersona a jeho Jazz etude, což byl také skvělý hudební i vizuální zážitek. Závěr patřil třetí písni Kovářů, „Chytil táta sojku“, kterou si společně s nimi s chutí zazpívala většina sálu. Protože jsme moderní, tak jsme ji i recyklovali a s dobrým pocitem, radostnou náladou a plnými bříšký díky připravenému občerstvení jsme se rozešli

domů. Koncert rodin je tradičně jedním z nejmilejších za celý školní rok. Přáli bychom všem, kteří se o něm dozvěděli až nyní a rádi by cokoli předvedli, nebo těm, co se stydí, aby našli chuť, čas a odvahu se příští rok zapojit. Je to skvělé, inspirativní, osvobozující a každý výkon je oceněn velikým, zaslouženým potleskem.

Přijďte a zažijte to s námi také! Jana Kovářová

Duo Falco: Náš první Koncert ke Dni rodin

Letos jsme se poprvé zúčastnili Koncertu ke Dni rodin, který se konal dne 22. května. Měli jsme možnost si poslechnout zpěv a hudbu rozličných žánrů. Zazněl klavír, flétna, trubka, housle, klarinet, kytara, violoncello aj. Některá vystoupení byla dojemná, jiná zase vtipná, v některých si zahráli rodiče s dětmi, vnoučaty, v dalších jen sourozenci nebo skupina kamarádů, ale všechna vystoupení byla poutavá, protože účinkující do toho dali ze sebe kus člověčiny. Velmi poutavé bylo i vystoupení seskupení dětí ze dvou rodin, které bylo ozvláštěné zajímavým prvkem, kdy se střídaly po taktech různé hudební nástroje. Musíme smeknout před zábavným přednesem barokních skladeb v podání pana ředitele, paní učitelky Kovářové a jejich dcery, kteří při poslední skladbě strhli ke zpěvu i celé publikum. Jsme rádi, že jsme si na tomto koncertě mohli zahrát i my. Na klavír jsme si zahráli sourozeneckou čtyřruční skladbu ve vlastním podání a nutno zmínit, že jsme si to užili. Na příští koncert ke Dni rodin bychom chtěli do našeho vystoupení zakomponovat hru na housle a violu a také zapojit i naše rodiče. Jediné, co nás teď mrzí, je to, že jsme se Koncertu rodin nezúčastnili předchozí roky. Nedělejte stejnou chybu a příští rok nezapomeňte přijít. Ať začátečník nebo pokročilý, na pódiu si své místo najde každý. Invenci se zde meze nekladou. Garantujeme Vám, že budete-li divák či vystupující, o zábavu nebudete mít nouzi. Byl to totiž jiný formát koncertu, než na který jsme byli doposud zvyklí, vládla tam uvolněná neformální atmosféra. Všem zúčastněným děkujeme, že jsme mohli zažít přátelské prostředí a příjemně strávený čas, na nějž vzpomínáme s úsměvem na tváři. Budeme se těšit, až se tam i s Vámi dalšími příští rok setkáme!

Sarah & Samuel Falco

Antigona v Draku

Antigona je společná inscenace hradeckého Divadla Drak a pražského Divadla Komédie podle stejnojmenné divadelní hry antického dramatika Sofokla. Příběh je o mladé Antigoně, která se musí vyrovnat se složitou rodinnou historií a rozhodnout se, jestli pohřbit svého mrtvého bratra, či poslechnou panovníka, který to zakázal nebo své srdce. Inscenace podle antické tragédie je originálně zpracovaná, s velmi vtipnými scénami z podsvětí. Podle mě je důležité mít alespoň nějaké znalosti řecké mytologie. Ale i tak všude doporučuji všem. Opravdu se mi to fakt moc moc líbilo a určitě si tohle představení také užijete. Ještě malá rada na závěr – kupte si program k představení, protože v něm navíc dostanete pět samolepek s hláškami z celého představení. Moc doporučuji.

Veš

Lektorský program Divadla Drak

Vzápětí po představení 24. května se soubory Popcorn a HuŽ! zúčastnily i divadelní dílny, kterou moc dobře vedla lektorka divadla Jana Nehuda. Měli jsme možnost si znovu rozebrat, a i víc pochopit motivace jednotlivých postav, vztáhnout se k nim a napsat jim i své vlastní vzkazy...Jana prozradila, že si je potom herci rádi čtou. Bylo to skvělé divadelní dopoledne! Je

[Divadlo DRAK — Antigona \(draktheatre.cz\)](http://DivadloDRAK—Antigona(draktheatre.cz))

Ze světa umění představujeme...

Nadešel čas, kdy odezněl školy hlas. Ano, už zas... Školní rok končí a kdo z nás by se netěšil na prázdniny? A jak

je to s umělci v červnu? Za zmínku určitě stojí francouzský malíř Paul Gauguin, který se narodil 7. června 1848 v Paříži. Pro mě osobně jde o opravdu inspirativního autora. Nejen z hlediska celkového výjevu, jednotlivých kombinací barev, ale i uměleckého kontextu. Byl úzce spjat s postimpresionismem. Když se k moci dostal Napoleon III., odcestovala rodina do Peru, kde měla Paulova matka příbuzné. V Limě prožil Paul rané dětství. V roce 1865 se Gauguin přihlásil k obchodnímu námořnictvu, absolvoval vojenskou námořní službu a stal se burzovním makléřem. Zhruba kolem svého 25. roku začal malovat. Seznámil se s impresionisty, které také finančně podporoval. Začal impresionistickou technikou a časem vytvořil vlastní styl. V roce 1876 vystavil svůj první obraz „Lesik ve Viroflay“. Mezi jeho učitele patřil i Camille Pissarro. Tvořil idealizované krajiny („Pod mangovníky“) a umělecky se formoval po pobytech v Bretani. Konečně našel výtvarné prostředky, jež mu

umožnily plně vyjádřit vlastní individualitu, vypracoval si svůj osobitý styl, dotvořený společně s Émilem Bernardem a označovaný jako cloisonnismus, syntetismus nebo syntetický symbolismus. Připomeňme jeho nejznámější díla *Žlutý Kristus*, *Bonjour Monsieur Gauguin* nebo *Bretaňskou kalvárii*. Exotickou přírodu nejen maloval, ale i v ní žil. Po roce 1891 se usadil na tropických ostrovech Tahiti, kde hledal nové motivy a barvy ale snažil se také ukázat svět nezkažený civilizací. Za jeho vrcholné dílo a malířskou závěť je považováno velké plátno „Odkud přicházíme? Kdo jsme? Kam jdeme?“ Paul Gauguin zemřel 8. května 1903 na Markézách,

Tahitické ženy

s postupující sifilidou na zástavu srdce. V Praze byly Gauguinovy obrazy poprvé vystaveny v roce 1907 Spolkem výtvarných umělců Mánes spolu s obrazy Vincenta van Gogha a dalších impresionistů a postimpresionistů. [Paul Gauguin – Wikipedie \(wikipedia.org\)](https://www.wikipedia.org/wiki/Paul_Gauguin)

A pokud jde nyní o mě, s výtvarně-uměleckou tvorbou i po ukončení studia na ZUŠce rozhodně nekončím. Třeba někdy na viděnou! Děkuji moc paní učitelce Radce Ulichové za věčnou a nikdy neutuchající inspiraci a možnost stále využívat konzultace. Velmi si toho vážím. Děkuji všem za prostor tu být...

PS: S články a psaním rozhodně nekončím, takže se stále máte na co těšit. A já o to více!
LV

Přišli jsme, viděli jsme...

...Koncert pro Pavla s Milošem (k narozeninám Pavla Herzoga, kde hráli absolventi ze třídy Miloše Dvořáčka) ...

*Když jsem běžel koupit růže (koncert ke Dni matek)...
kytičky pro maminky
a dort k pátým jařincovým narozeninám.*

...a zvítězili jsme!

Gratulujeme! Matyáš zabodoval! V sobotu 25. 5. jsme vyrazili směr Most na celostátní kolo kytarové soutěže, která se uskutečnila v ZUŠ F. L. Gassmanna a výsledek předčil naše očekávání. **Matyáš Zika** si ve velké konkurenci 14ti soutěžících, hrajících v **VIII. kategorii**, vybojoval úžasné **2. místo**. Maty, patří ti obrovská gratulace! Medková Hana

Po uzávěrce: Soubor Je to tajný! vyjel v sobotu

1. června se svou inscenací „Rusalje2022“ do Písku, kde se každoročně odehrává národní festival experimentujícího divadla. Lektorský sbor autorskou inscenaci velmi ocenil a přidal **doporučení do hlavního programu Jiráskova Hronova**. Děkujeme za alternace Agátě Matesové a Zuzaně Cejnarové z Popcornu! Děkuji a blahopřeji celému souboru a na Wolkrově Prostějově příští týden - zlomte vaz!

Jé (foto Marek Douša)

[Kdo by mohl jet v létě do Hronova | Šrámkův Písek - blog \(sramkuvpisek.cz\)](#)

Na prázdniny

Veronika Ponomarevová (1. stupeň ZŠ) získala 2. místo v literární soutěži Světa knihy na téma: V koho nebo v co byste se chtěli proměnit. Rádi zveřejňujeme.

Klasický život rodiče

Jednu letní sobotu jsem byla po celém dni tak unavená, že jakmile jsem lehla do postele, okamžitě jsem usnula. Když jsem se druhý den ráno probudila a vstala jsem, připadala jsem si trochu zvláštně. Přišlo mi, že jsem vyrostla a když jsem šla do koupelny a podívala jsem se do zrcadla, viděla jsem, že... Já jsem nebyla já, ale probudila jsem v těle své mamky. Chvilí jsem na sebe civěla a nevěděla jsem, co mám dělat. Začala jsem propadat panice, ale najednou jsem si uvědomila, že je to vlastně super, protože nemusím do školy. Ale počkat, když já jsem se probudila v těle mojí mamky, kde je moje mamka? Šla jsem se podívat k ní do ložnice a zjistila jsem, že moje mamka se probudila zase v mém těle. Nevím, co se to stalo, ale prohodily jsme si těla. Musela jsem sebe, tedy moji mamku vzbudit. Nechtělo se jí a začala na mě křičet. Přesně tak, jak to dělám já. U snídaně byla na mobilu, i když jsem jí to zakázala. V autě se se mnou nechtěla vůbec bavit, a když jsem jí dovezla ke škole, ani se se mnou nerozloučila. Vystoupila, zavřela dveře a odešla. Ach jo, přesně jak to dělám já. Sice jsem nemusela do školy, ale musela jsem místo mamky do práce. V 15 hodin jsem skončila a musela jsem dojet pro mamku do školy. Když jsem dorazily domů, řekla jsem mamce, aby si šla udělat domácí úkoly do školy. Sice poslechla, ale dělala je s mobilem v ruce. Když měla hotovo, sedla si na postel a koukala opět do mobilu. S ničím mi nepomohla a ani se nezeptala, zda nechci s něčím pomoci. Když nastal večer, mamka se šla navečeřet, vykoupat a zalezla si do pokoje a nechtěla, abych za ní přišla. Chtěla být sama. Najednou jsem se probudila. Byla jsem celá zpocená a zjistila jsem, že to všechno byl pouze sen. Ale nebyl zase tak obyčejný. Díky tomu snu jsem viděla, jak to vidí moje mamka, a uvědomila jsem si, že není dobré chovat se k ní takhle. Od té noci a díky tomu snu jsem se změnila. Moje mamka byla velice překvapená mým novým chováním a já jsem si uvědomila, že mobil není celý můj svět a že na světě jsou lidé, kterým na mně záleží.

Prázdniny tu za chvíli budou, těším se moc na ně.

Letos určitě neumřu nudou, proběhnu lesy, louky, stráně. Zmrzka, meloun, jahůdky, u toho se slunce směje, máme tady dobrůtky a ještě nás hezky hřeje. K moři třeba můžeme jet a u babičky být, jet na tábor, na výlet...

Hezké prázdniny budeme mít! (Anička)

Základní umělecká škola F. A. Šporka, Jaroměř, Na Obci 142
550 01 Jaroměř, tel. 491 812 356,

e-mail: info@zus-jaromer.cz, www.zus-jaromer.cz

10. číslo vychází 3. června 2024 s pozváním na ZUŠ OPEN a také na zmrzlinu s panem ředitelem

redakční rada:

RU (Radka Ulichová), Viki (Viktorie Ulrychová)
VeŠ (Veronika Štursová), -ALV- (Anna Leopolda Vejvodová)
Honza (Barbora Honzíková), Anička (Anna Břejlová)
LV (Lukáš Karas), VK (Vlastimil Kovář)

foto: archiv ZUŠ

šéfredaktor: Jé (Jarka Holasová)

